Прошуміла слава, ніби дощ,
Висохли дороги і калюжі.
А зрадлива злива крила дужі
Вже над іншим іменем полоще.

Все минає, бо, як не ростем,
Лиш відлуння в полі залишаєм...
Літо ж пам'ятають не дощем,
Літо ж пам'ятають – урожаєм...